

(Wanted ! Seas and Oceans : Dead or Alive)

"ඇමරිකා අපට පණ ඇති සාගර, මුහුද"

සෑම වසරකම ජුනි පස්වැනිදා සමරන ලෝක පරිසර දිනයේ 2004 වසරේ තේමාව මෙයයි. මේ තේමාව ලොවට හඬගා කියන්නේ ලොව ඇති මුහුද හා සාගර වල අනාගත පැවැත්ම රඳා පවතින්නේ මිනිසා මත බවයි. මුහුද හා සාගර රකිනවාද ? වනසනවාද ? යන තීරණය ගැනීමට කාලය ඵලඹි ඇති බවයි.

අභ්‍යන්තරයේ සිට වෙරළාසන්න ප්‍රදේශ වලට සේනු වූ ලාංකිකයන් එම ප්‍රදේශ තම පදිංචිය සඳහා තෝරා ගත්හ. මේ ප්‍රවනතාවය අද දැක්වූද පවතින අතර වර්තමානයේ ශ්‍රී ලංකාවේ ජනගහනයෙන් 25% ක් පමණ වෙරළාසන්න ප්‍රදේශයන්හි ජීවත්වෙති. රටේ ප්‍රධාන නගර වලින් වැඩි ප්‍රමාණයක් පිහිටා ඇත්තේ වෙරළබඩය. රටේ කර්මාන්තශාලා වලින් 62% ක් පමණ පිහිටා ඇත්තේ වෙරළබඩය. මෙලෙස නාගරීකරණය වූ හා ජනගහනය අධික වෙරළ තීරයකින් වටවූ, වේගයෙන් සංවර්ධනය



මිනිසා මෙතෙක් ක්‍රියාකර ඇත්තේ සාගර රැකීමටද? නැසීමටද?

ඡායාරූප :- අරුණ ශාන්ත අනුකෝරළ

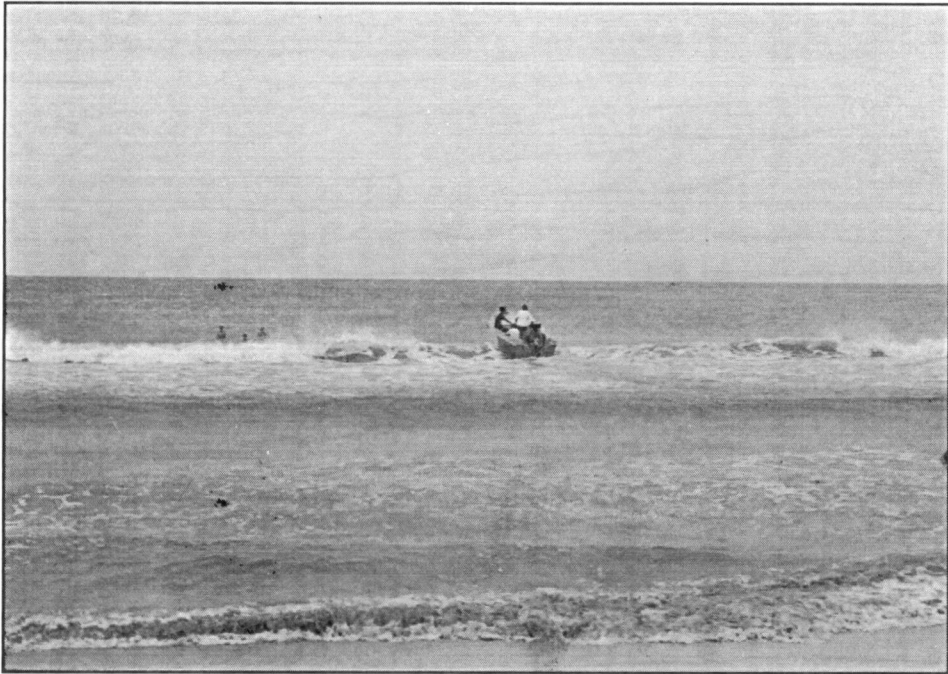
ලෝකයේ ස්වභාවික සම්පත් බොහොමයක් මිනිස් ක්‍රියාකාරකම් නිසා වැනසෙමින් පවතී. මේ සම්පත් ගොන්නට ලෝකයේ මුහුද සහ සාගරද එක්වී ඇති අතර එවාට සිදුවෙමින් පවතින්නා වූ විනාශයේ තරම සහ වේගවත් බව, ලෝක ප්‍රජාවගේ විශේෂ අවධානය ඒ කෙරෙහි යොමු කිරීමට තරම් බැරෑරුම් වී ඇත. එවැනි කාල වකවානුවක ශ්‍රී ලංකාව වටකොට ඇති මහ සයුරේ තත්වය පිළිබඳවද සලකා බැලීම කාලෝචිතය.

ශ්‍රී ලංකාවේ භූ ගෝලීය පිහිටීම අනුව එය අනාදිමත් කලක සිට, ඉන්දියන් සාගරය ඔස්සේ සිදුවූ මුහුදු ගමන් මාර්ග වල ප්‍රධාන නැව් තොටක් ලෙස භාවිතා කර ඇත. ඒ අනුව ඉන්දියන් සාගරය ශ්‍රී ලංකාවේ සමාජය සහ ආර්ථික පසුබිම කෙරෙහි සෘජුව බලපා තිබේ. වෙරළාසන්න ප්‍රදේශ වල නැගුරුම් පොළවල් ඇති වීමත්, එහි ප්‍රතිඵලයක් ලෙස වෙළඳ මධ්‍යස්ථාන ඇති වීමත් නිසා තම ආර්ථිකය ශක්තිමත් කර ගැනීමේ වේගතාවෙන් රට

කරා පිය නගිමින් සිටින රටක ජීවත්වන අපි මෙතෙක් කල් ක්‍රියා කොට ඇත්තේ සාගරය රැකීමටද ? නැසීමටද? දැනට අධ්‍යයනය කර ඇති කරුණු අනුව ලෝකයේ මුහුද හා සාගර වල ජලය ඉතා තදබල ලෙස ජල දූෂණයට ලක්ව ඇති අතර වඩාත්ම ජීවිතයට පත්ව ඇත්තේ වෙරළාසන්න ප්‍රදේශයන්ය. තවද, ජල දූෂණය සඳහා 80% ක දායකත්වය දරන්නේ ගොඩනැගිලි ආශ්‍රිතව සිදුකරන ක්‍රියාකාරකම්ය. මේ තත්වයෙන් ශ්‍රී ලංකාව බැහැරවී නොමැති අතර, රට මධ්‍යයේ ඇති කඳු සහිතව ක්‍රමයෙන් බෑවුම් වී රට වටා වෙරළ තීරයෙන් අවසන් වන භූමි ලක්ෂණයන්, මධ්‍ය කඳුකරයෙන් ඇරඹී බෑවුම් ඔස්සේ ගලායින්, රට වටා වෙරළ තීරයේ තැනින් තැනදී මුහුදට එක්වන 102 ක් වූ ගංගාත්, ගොඩබිම ආශ්‍රිතව සිදු කරන ක්‍රියාකාරකම් වල අහිතකර එල නොඅඩුව සහ කාර්යක්ෂමව සාගරය කරා ගෙන එයි.

ශ්‍රී ලංකාවේ වෙරළාසන්න සාගර ප්‍රදේශ වල ජල දූෂණය පසුගිය දශක කිහිපය තුළ වඩ වඩාත් උග්‍ර අතට පත්ව ඇත්තේ වසරින් වසර වැඩිවන්නාවූ ජනගහනයේ විවිධ ක්‍රියාකාරකම් සහ විවිධ සංවර්ධන කටයුතු හේතුවෙනි. සාගර ජල දූෂණයට මූලික වන්නාවූ, ගොඩබිම ආශ්‍රිත ක්‍රියාකාරකම් හේතුවෙන් ඇති වන්නාවූ ප්‍රභව කිහිපයකි. මේ අතරින් ප්‍රධානතම ප්‍රභව දෙකක් ලෙස මළදූව්‍ය හා කැළිකසල සැලකිය හැක. මේ ප්‍රභව දෙක ජල දූෂණයට වැඩිපුරම එක් වන්නේ වෙරළාසන්නයේ ඇති ප්‍රදේශ වලිනි. එයට හේතුව මේ ප්‍රදේශවල ජනතාවට අවශ්‍ය

ඇති සාගරයේ විවිධ ස්ථාන වල මෙසේ එක්වූ ඝන අපද්‍රව්‍ය (විශේෂයෙන්ම ජලාස්ථික සහ පොලිතින්) දැකගත හැකි වේ. මේවා නිසා අප අවට සාගර ජීවීන්ට සිදුවන හානිය පිළිබඳ පැහැදිලි අදහසක් නැති වුවත්, එක්සත් ජාතීන්ගේ පරිසර වැඩසටහනේ වාර්ථාවකට අනුව ජලාස්ථික නිසා සෑම වසරකම මුහුදු පෘෂ්ඨයේ දැන ලක්‍ෂයක්, මුහුදු ක්ෂීරපායීන් ලක්‍ෂයක් සහ ගැනිය නොහැකි තරමේ මහුන් සංඛ්‍යාවක් විවිධ මුහුදු හා සාගර පරිසර වලදී මිය යති. ශ්‍රී ලංකාවේදී නිතර දැකිය හැකි කැළි කසල හා මළ දූව්‍ය නිසා අපවිත්‍ර වී ඇති සාගර පරිසරය



බෝට්ටු වලින් ඉවතලන තෙල් සාගර දූෂණයට හේතු වේ

ඡායාරූප :- අරුණ ශාන්ත අතුකෝරළ

මූලික පහසුකම් අඩු බැවිනි. උදාහරණයක් ලෙස 1992 දී කරන ලද අධ්‍යයනයකට අනුව මහ කොළඹ ප්‍රදේශයේ ජනගහනයෙන් 19% කට පමණක් මළදූව්‍ය බැහැර කිරීමේ පද්ධති වල සේවාව ලැබුණි. තවද 59% තමන්ගේම නිවෙස් වල පිහිටි මළ දූව්‍ය බැහැර කිරීමේ ක්‍රම අනුගමනය කල අතර ඉතිරි 22% ක් වූ පිරිසට කිසිදු ප්‍රමාණවත් පහසුකම් නොමැති විය. මේ පිරිසෙන් කිහිප දෙනෙක් අඩු වියදම් ලාභී අනවසර පදිංචි කරුවන් වූ අතර මොවුන් දිනපතා මහ කොළඹ ප්‍රදේශයේ ජල මාර්ග වලට එකතු කරන ලද මළ දූව්‍ය ප්‍රමාණය ටොන් 138 ක් විය. වර්තමානයේ මේ ප්‍රදේශය තවත් උග්‍රවී ඇත. කැළි කසල නිසා සිදුවන දූෂණය සැලකීමේදී ඊට පුරා දිනකට ටොන් 2700 ක් පමණ කැළි කසල එකතුවන අතර මෙයින්ද වැඩි ප්‍රමාණය වෙරළාසන්න නාගරික ප්‍රදේශ වලිනි. ඒවා බැහැරලීමටද සුදුසු සහ ප්‍රමාණවත් පහසුකම් නොමැති නිසා තැන් තැන් වල ගොඩ ගැසීම සිදුවේ. මේ කැළි කසල වැසි ජලය සමග, ජල මාර්ග ඔස්සේ හා සුළඟ මගින් අවසානයේ සාගරයට එක්වේ. ඊට වටා

ප්‍රධාන සංචාරක ආකර්ෂණයක් වූ අපේ මුහුදු වෙරළේ සහ මුහුදේ අගයද විශාලව අඩු කරයි.

වෙරළාසන්න සාගර ජලය දූෂ්‍ය වන්නාවූ තවත් වැදගත් ප්‍රභවයකි, කර්මාන්තශාලා වලින් බැහැර කරන දියර. 1994 දී කර ඇති අධ්‍යයනයකට අනුව වෙරළාසන්න ප්‍රදේශවල කර්මාන්තශාලා වලින් 336 ක් මධ්‍යම හෝ උපරිම ප්‍රමාණයෙන් පරිසර දූෂණයට දායක වීමේ ඉඩකඩ ඇති ඒවා බව සොයාගෙන ඇත. ඒවැනි කර්මාන්ත අතර රෙදි, කඩදාසි, හම් පදම් කිරීම, යකඩ, තීන්ත, ආහාර සහ බීම, ස්කාගාර වැනි කර්මාන්ත ප්‍රධාන තැනක් ගනී. වරින් වර ශ්‍රී ලංකාවෙන් වාර්ථා වන්නාවූ මත්ස්‍යයින් ඇතුළු අනෙකුත් ජීවීන් විශාල වශයෙන් මිය යෑම මෙවැනි අපද්‍රව්‍ය බැහැර කිරීම් වල අනිටු වීපාකයයි. සංචාරක කර්මාන්තයේ මනා කළමනාකරණයක් නොමැති වීමද වෙරළාසන්න ජල දූෂණයට දායක වෙයි. මේ කර්මාන්තය සම්බන්ධ සමහර හෝටල් ආදියෙන් පිටවන්නාවූ මළ දූව්‍ය, ඒවායේ මුළුතැන් ගෙයින් සහ රෙදි සේදීමේදී පිට කරන දියර හා කැළි කසල නිසා සාගර ජල දූෂණය වීම දකුණු වෙරළ තීරයේ සමහර ස්ථාන වලදී දැකිය හැකිය.

මේ ප්‍රශ්නය තවත් තීව්‍ර කිරීමට සංචාරක කර්මාන්තය ආශ්‍රිතව විවිධ රැකියා වල නියුක්ත අනවසර පදිංචි කරුවෝ දායක වෙති. මෑත කාලයේදී වයඹ වෙරළ තීරුවේ වේගයෙන් වර්ධනය වූ ජලපීචි වගා කර්මාන්තය ඒ ප්‍රදේශයේ සාගර ජල දූෂණයට හේතු වී තිබේ. ජල පීචි වගා පොකුණු වලින් සහ රසායනාගාර වලින් නිකුත් කරන ජලයේ පොහොර වර්ග සහ රසායනික ද්‍රව්‍ය අඩංගු වී ඇති අතර ඒවා ස්වභාවික පරිසරයේ ජලයේ ගුණාංග වෙනස් කිරීම ඒහි වෙහෙක පීචිතට බලවත් තර්ජනයක් වී ඇති බව පසුගිය කාලයේදී කරන ලද විවිධ අධ්‍යයනයන් පෙන්වා දෙයි. විශේෂයෙන්ම පොහොර මුදා හැරීම නිසා ස්වභාවික පරිසරයේ අහිතකර ඇල්ගී වර්ග වේගයෙන් වර්ධනය වීම ජලයේ ඔක්සිජන් හිඟ වීමට හේතුවයි. 'සුපෝෂිතාවය' ලෙස හඳුන්වන මේ ක්‍රියාවලිය නිසා ස්වභාවික පරිසරයේ පීචිත වද විය හැක. ඊට අභ්‍යන්තරයේ කෘෂිකාර්මික කටයුතු සඳහා අවශ්‍ය ප්‍රමාණයට වඩා පොහොර යෙදීමේ ප්‍රවණතාවයද මෙවැනිම සුපෝෂිතා ඇති ප්‍රදේශ සාගරයේ ඇති කිරීමට සමත්ය. දැනට සොයාගෙන ඇති කරුණු අනුව ශ්‍රී ලංකාවේ වාර්ෂික සාමාන්‍ය රසායන පොහොර භාවිතය හෙක්ටෙයාරයකට කිලෝග්‍රෑම් 77 ක් වන අතර එය අනෙක් ආසියානු රට වල භාවිතයට වඩා 2-8 ගුණයක් වැඩිය. මෙයින් වන හානිය ගැන මනා අධ්‍යයනයක් කර නැතත්, එක්සත් ජාතීන්ගේ පරිසර වැඩසටහනේ දත්තයන්ට අනුව කෘෂිකාර්මික පොහොර හේතුවෙන් ලෝකයේ මුහුදු හා සාගරවල ස්ථාන 150 ක් සුපෝෂිතාවට පත්ව 'මළ කලාප' වී ඇත. අප අවට මුහුදට සිදුවිය හැකි ඉරණමට මෙය හොඳ සාක්ෂියකි.

ශ්‍රී ලංකාවේ ධීවර කර්මාන්තයේ දියුණුවද සාගර ජලයට අහිතකර ලෙස බලපා ඇති බවට සාධක ඇත. මෙහිදී දායක වන්නාවූ ප්‍රධාන ප්‍රභවය බෝට්ටු වලින් ඉවතලන පිළිස්සුණු තෙල්ය. එමෙන්ම ඉන්ධන පිරවුම්හල්වලින් වැසී ජලය සමග යේදී එන්නා වූ තෙල්ද මෙයට එකතු වෙයි. මෑතකදී කර ඇති අධ්‍යයනයකට අනුව මිගමු කලපුවට පමණක් වාර්ෂිකව පිළිස්සුණු තෙල් ලීටර 40,000 ක් බෝට්ටු වලින්ද ලීටර 13,000 ක් ඉන්ධන පිරවුම්හල් වලින්ද එක්වන බව සොයාගෙන ඇත. තෙල් නිසා වෙරළාසන්න සාගරය මෙන්ම ඇත සාගරයද දූෂණය විය හැක. ඒ ඇත මුහුදේදී තෙල් ගෙන යන නැව් අනතුරට භාජනය වීමෙනි. මේ මගින් පසුගිය දශකය තුළ තෙල් බැරල් 600,000 පමණ සාගර ජලයට එක්වී ඇත. එවැනි අවස්ථා වල තෙල් නිසා විශාල ලෙස මුහුදු පසමින්, මුහුදු සමීරපායින් සහ මත්ස්‍යයින් මිය ගිය අවස්ථා අපට අසන්නට දකින්නට ලැබී ඇත.

මෙවැනි මිනිස් ක්‍රියාකාරකම් සාගර ජලය දූෂණය කිරීමේ ප්‍රතිඵලයක් ලෙස අප අවට සාගරයේ ජලාශ්‍රිත පීචිත සහ පරිසර පද්ධති වලට දැනටමත් සිදුවී ඇති හානිය සුලු පටු නොවේ. විශේෂයෙන්ම සාගරයේ ඇති කොරල්පර, මුහුදු තෘණ බිම් ආදිය සාගර දූෂණය නිසා බලවත් යේ පීඩනයට පත්ව ඇත. ශ්‍රී ලංකාව අවට කොරල් පරවලින් වැඩි ප්‍රමාණයක් විනාශ වී ඇති අතර සාගර දූෂණයට අමතරව මේ විනාශයට තවත් කරුණු දායක වී ඇත. ඒවා අතර විනාශකාරී

ආම්පන්න යොදාගෙන විසිතුවා, මත්ස්‍යයින් සහ අනෙකුත් පීචිත ඇල්ගී, ආහාරය සඳහා ලබා ගන්නා මත්ස්‍යයින් පුපුරන ද්‍රව්‍ය (උදා:ඩයිනමයිට්) ඇතුළු තහනම් ආම්පන්න යොදා ඇල්ගී, හුණුගල් සෑදීමට, කොරල් පර කැඩීම, සංචාරක කර්මාන්තයේදී සංචාරකයන් ගෙන යන බෝට්ටු ගැටීමෙන් හා පර මත පස තැබීමෙන් ඒවා කැඩීම වැනි ක්‍රියාකාරකම් කොරල්පර වලට බොහෝ හානි සිදු කරයි. ඊට අමතරව 'එල් නිනෝ' නමින් හඳුන්වන උණුසුම් ජල ධාරා හේතුවෙන් ඉහළ ගිය උෂ්ණත්වය හේතු කොට ගෙන කොරල් පර මැරී යාමද ශ්‍රී ලංකාව අවට සාගරයේ ඇතිවූ ව්‍යසනයකි. සාගර තෘණ බිම් වලටද පරිසර දූෂණයට අමතරව විවිධ ධීවර ආම්පන්න වලින් වන හානිය බලවත්ය. මේ හැර සාගරය හා කලපු/මෝයකට ආශ්‍රිතව පවතින කඩොලානද, පරිසර දූෂණය මෙන්ම නොයෙක් සංවර්ධන ක්‍රියා උදෙසා කපා ඉවත් කිරීම නිසා අපට අහිමි වෙමින් පවතින සාගරය ආශ්‍රිත සම්පතකි.

අපට අහිමි වෙමින් පවතින තවත් සාගර සම්පතක් ලෙස මත්ස්‍ය සම්පත සැලකිය හැක. මත්ස්‍ය සම්පතෙන් අනුන මහාද්වීපික තටාකයකින් වටවූ ශ්‍රී ලංකාව ප්‍රධාන ප්‍රාචීන ප්‍රභවයක් ලෙස ඇත අතීතයේ සිටම කරදිය මත්ස්‍ය සම්පත මත යැපී ඇත. එහෙත් දිනෙන් දින වැඩිවන ජනගහණයට සරිලන තරමට මේ සම්පත ලබා ගැනීම ක්‍රම ක්‍රමයෙන් වැඩි වීමේ ප්‍රතිඵලයක් ලෙස මහාද්වීපික තටාක ප්‍රදේශයේ බොහෝ මත්ස්‍ය විශේෂ ඒවා අල්ලා ගත හැකි සීමාවෙන් ඉක්මවා ගොස් ඇත. උදාහරණයක් ලෙස දකුණු වෙරළේදී 1986 වසරේදී පොකිරිස්සන් කිලෝ ග්‍රෑම් 3.3 ක් දිනකට ඇල්ලූ බෝට්ටුවකින් 1995 දී අල්ලා ගත්ගත් කිලෝ ග්‍රෑම් 1 ක් පමණි. එමෙන්ම ටොන් 3 1/2 ක බෝට්ටුවකින් 1986 දී දිනකට ඇල්ලූ කිලෝ ග්‍රෑම් 41.8 ක් වූ කෙලවල්ලෙන් ප්‍රමාණය 1990 වන විට කිලෝ ග්‍රෑම් 21.3 දක්වා අඩුවී ඇත. මේ අන්දමින් කලමණාකරණයකින් තොරව කරන ධීවර කර්මාන්තය සාගරයේ මත්ස්‍ය ගහණ වල පැවැත්මට බලවත් තර්ජනයක්ව ඇත.

ශ්‍රී ලංකාවේ දිනෙන් දින අහිමි වන තවත් සාගර සම්පතකි සාගර වෙරළ. මේ සඳහා මිනිස් ක්‍රියාකාරකම් කිහිපයක්ම දායක වන අතර ප්‍රධාන ක්‍රියාකාරකමක් ලෙස සැලකිය හැක්කේ වෙරළ ගොඩ නැංවීමේ ලා පෝෂක ද්‍රව්‍යයක් ලෙස ක්‍රියා කරන ගංගා ඔස්සේ එන්නා වූ වැලි, ගොඩ දැමීමේ ක්‍රියාවලියයි. මෙය වසරින් වසර වැඩිවී ඇත. 1984 දී ගංගා 6 කින් ගන්නා ලද කියුබික් මීටර් දශ ලක්ෂ 1.2 ක් වූ වැලි ප්‍රමාණය 2001 වන විට කියුබික් මීටර් දශ ලක්ෂ 5.5 දක්වා වැඩිවී ඇති බව වාර්තා වලින් පෙනුම් කරයි. වෙරළ බාදනය උත්තේජනය කරන අනෙක් මිනිස් ක්‍රියාකාරකම් අතර හුණු සඳහා මුහුදේ කොරල් කැඩීම, වෙරළ ආශ්‍රිත වෘක්ෂ ලතා (උදා: කඩොලාන) විවිධ කටයුතු සඳහා ඉවත් කිරීම, වෙරළ සීමාවන්ට ආසන්නව විවිධ ගොඩනැගිලි ඉදි කිරීම, ගංගා හා ඇල දොල හරහා බැඳී බැඳ නොයෙක් වාර්මාර්ග කටයුතු සිදු කිරීම නිසා ස්වභාවික ජල

ප්‍රවාහයන් අඩු වී වෙරළ පොහොයට ගෙන එන වැලි ප්‍රමාණය අඩු වීම, විවිධ කටයුතු සඳහා අවශ්‍ය වෙරළාසන්න ව්‍යුහයන් (උදා:වැටි, වරාය, ජැටි ආදිය) තැනීම වැනි කරුණු වේ. මෙවැනි ක්‍රියා ස්වභාවිකව සිදුවන්නා වූ වෙරළ බාදනය තව තවත් වැඩි කිරීමට හේතු වී ඇත.

මේ සියලුම කරුණු පෙන්වන්නේ, මෙතෙක් සිදු කර ඇති විවිධ මිනිස් ක්‍රියාකාරකම් වලින් අප අවට සාගරය සහ එහි සම්පත් අසීමිත ලෙස ජීවිතයට ලක්ව ඇති බවයි. එබැවින් අපේ පැවැත්ම උදෙසාම අප අවට සාගරය රැක ගැනීමේ යුතුකමක් හා වගකීමක් අප සතුව ඇත. අප කළ යුත්තේ කුමක්දැයි අප විමසා බැලිය යුතුය.

ශ්‍රී ලංකා රජයේ නීති රීති රැසක් මගින්, පනත් රැසක් මගින් හා ප්‍රතිපත්ති රැසක් මගින් සාගරය සහ එහි සම්පත් රැකීම කෙරෙහි අවධානය සෘජුවම හෝ වක්‍රාකාරව යොමු කර ඇත. ධීවර ආඥා පනත මගින් ක්‍රියාත්මක වන නීති රීති රැසක් සාගරයේ මත්ස්‍ය සම්පත රැක ගැනීම සඳහා අවකාශ සලසන අතර පතල් සහ බනිප් ද්‍රව්‍ය පනත මගින් සාගරයේ බනිප් ද්‍රව්‍ය සම්පත රැක ගැනීමට අවකාශ සලසා ඇත. මෙයට අමතරව සාගර දූෂණය වැළැක්වීමේ පනත යටතේ පිහිටුවා ඇති අධිකාරිය සාගර දූෂණය වැළකීමේ, අඩු කිරීමේ හා පාලනය කිරීමේ ඒකායන අරමුණින් ක්‍රියා කරයි. මෙයට අමතරව වෙරළ සංරක්ෂණ පනත මගින් සාගර වෙරළ රැකීමේ නීති රීති සම්පාදනය කර ඇත. එමෙන්ම ඒ නීති රීති වක්‍රාකාරයෙන් වෙරළාසන්නව සිදුවන ජල දූෂණය අවම කිරීමට බලපායි. මේ හැර 80 ක් පමණ වූ පරිසරය රැකීම සඳහා වූ තවත් පනත් ගොඩබිම සිදුවන්නාවූ විවිධ

ක්‍රියාකාරකම් වලින් පරිසරය රැකීම සඳහා පවතින අතර එවාද අනියම් අන්දමින් සාගර දූෂණය පාලනය කිරීමේ මා ඉවහල් වේ.

මේ අන්දමින් අවශ්‍ය තරමටත් වඩා නීතිය මගින් සාගරය සහ එහි සම්පත් රැක ගැනීමට ඉඩ කඩ සලසා ඇතත් සාගරය සහ එහි සම්පත් විනාශය කරා ඇදී යාම දිනෙන් දින උග්‍ර වෙමින් පවතින්නේ ඇයි ? ප්‍රධානව නීති රීති ක්‍රියාත්මක කිරීමේදී ඇති දුහසකුත් එකත් අඩුපාඩු නිසාත් පුරවැසියන් වශයෙන් අපි අපේ යුතුකම් සහ වගකීම් පැහැර හැරීමත් නිසාය. ඒ නිසා අප රටට අවශ්‍ය වන්නේ නීති රීති ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා කාර්යක්ෂම වැඩ පිළිවෙලකි. ඒ සඳහා අවශ්‍ය කටයුතු නොපමාව සම්පාදනය නොකලහොත් අපේ සමාජයීය සහ ආර්ථික පසුබිම සැකසීමට අපට උරදුන් මේ වටිනා සම්පත වැනසී යාම වැළකිය නොහැකි වනු ඇත. අපේ යුතුකම් හා වගකීම් මතක් කර ගත යුතු කාලය දැන් එළඹ ඇත. සාගර සම්පත විනාශ මුඛයට ගෙන යාමට ඔබත්, මමත්, අප හැම කෙනෙක්ම දායක වන බව සිහියට නගා ගෙන ඒ දායකත්වය අවම කර ගැනීමට හැකි පමණ උත්සාහ ගැනීමට කාලය දැන් එළඹ ඇත!

ආචාර්ය අජන්තාද අල්විස්
පෞරුෂ කවිකාවාර්ය
සත්තව විද්‍යා අධ්‍යයනායතන
ශ්‍රී ජයවර්ධන පුර විශ්ව විද්‍යාලය
නුගේගොඩ